

עין משפט
גר מצוה

שבעת ימים פרק ראשון יומא

מסורת הש"ס

א) לעיל טו: וכן קמן מה.
ב) וכן טו: וכן טו: וכן טו:
ג) וכן טו: וכן טו: וכן טו:
ד) וכן טו: וכן טו: וכן טו:
ה) וכן טו: וכן טו: וכן טו:
ו) וכן טו: וכן טו: וכן טו:
ז) וכן טו: וכן טו: וכן טו:
ח) וכן טו: וכן טו: וכן טו:
ט) וכן טו: וכן טו: וכן טו:
י) וכן טו: וכן טו: וכן טו:

תורה אור השלם
והיתה לאהרן ולבניו
ואכלוהו במקום קדש כי
קדש קדשים הוא לו
משאש יי חק עולם:
ויקרא כד ט

הגהות הגר"א
א) גביא לעולם רשום קו
עליו למחוקו (ואולי משום
דכתיבא שפיר המתעבב
נטל רק ד'):

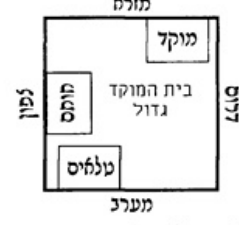
מוסף רש"י
והיתה לאהרן ולבניו.
בלחם הפנים כתיב. אהרן
זה כהן גדול. מחלה לבחן
גדול ומחלה למחנה
הפנים ורש"י ב"ר קמ"ו.

תוס' ישנים
דאמר לא שקול פלגא.
ומחלה לאהרן ומחלה לבניו
לא דוקא שישול כנגד טולס
אלא קריב למחלה:

א) מ"י פ"ה מה' כ"י
המקדש ה' י"ב:
ב) מ"י פ"ד מה' י'
מתין למה ד':
ג) ומ"י פ"ט:

רבינו חננאל

ואסקינא ש"מ בדרומית
מעברית הוות קיימא
ש"מ פיר הא תנא
דקמי דרומית מערבית
לשכת טלה קרבן כולי
קניט דרך ימין וחשיב
שנייה לה דרומית מזרחית
לשכת עושי לחם הפנים.
שלישית מזרחית צפונית
רביעית מערבית צפונית.
המנצח לשכת עושי לחם
הפנים שנייה ללשכת
הטלאין כי היא מצידה
כשמונה דרך ללמורת.
וארין תנא חשיב ללשכת
עושי לחם הפנים רביעית
ללשכת הטלאין. ודקיש
דרך שמאל כשפניו ללמורת
ומנצח לבסוף. והוה
מדרמין לחם הפנים
אלהים הלחם הדא תנא
חשיב לה שנייה והיא
חשיב לה רביעית. וחשיב
רב חננאל מר קא חשיב
דרך ימין דהויה וטר
קא חשיב דרך שמאל
דהויה או אלא או אמרת
לשכת הטלאים בצפונה
מעברית הוות קיימא היכי
מירצא לשכת עושי
לחם הפנים שלישית
הוה כתיב לאחזקבה. הנה
מתברר ששצד מערבית
הטלאין היא. אלא ש"ס
לשכת הטלאין בדרומית
מעברית הוות קיימא ש"מ.
היא תנא דהנה והלא
לשכת בית הטלאין היתה
במקצוע צפונית מערבית.
צפונית מערבית רעורה.
וארבע לשכות היו שם.
מנצח לשכת הטלאין היא
במקצוע המערבי
לעורה צפונית. ולארבע
לשכות שיהיו שם דרומית.
ואסקינא הוא (אמרין)
(אמר מר) כל שינת
שאתה מונה לא יהיו
אלא דרך ימין למורה.
והשנייה הנה מיולי לעבודה
הכא חושבנא דהא. הא
רביא פריש הכא מדרמין
לחם הפנים אלחם הפנים
כולי. לא מצאנו לה מקום
מפורש בלמורה. אלא
דאמר כי היתה הגירסא
מדרמי ופרקי ולא הוצרכו
לכותב ולפרש יותר מזה.
ועלמה השמועה דלשכת
טלה קרבן היתה במקצוע
דרומית מערבית סמוכה
לעורה ונראה צפונית
מעברית לחיל. שכתן גדול
מקריב חלק בראש כולי.
ה"ד כיצד מקריב חלק
בראש אומר עולה זו אני
חלק בראש אומר חטאת זו
אני אוכל כר. ונוטל חלה
משהי חלות של עצרה. ד'

וינאם דכולהו אקצויי מקצו כזה
ויש לומר דהיינו דקאמר מסתברא
דרומית מערבית הוא ולא קאמר
על כרחין דרומית הוא דאי לאו
הכי לא מיתרלא לחם הפנים אלא
משום דהוה מזי למימר לפונית
מעברית הואי וכדפשיטת אלא
שגרא לו דוקא קתא לומר דכולהו
אקצויי מקצו: והא אטר מר כ"ז
פירות שאתה פונה לא הוא אלא דרך
ימין. פי' משום דגמרין מ"ס שעשה
שגמה הקשה רבינו אפרים ז"ל
אדגמרין מהתם גמור ממגרש
דמתיב (במדבר לה) ומדותם מחוק
לעיר את פלח קדמה אלפים באמה

אי אמרת בשלמא. תנא דתמיד גופיה דתני לשכת הטלאים
בצפונות מערבית מודי הוא דלגז מערבית דרומית הואי טפי אלא
לפי מראית עיני שנה משנתו ודלתי מדורם מיתחזיא ליה מלפון
ולעולם מקרן [דרומית] מערבית נא להתחיל למנות היינו דמתרן
לחם הפנים אלחם הפנים להיות
בדרומית מורחית דקתני במדות
דלא ליקצי אהדי כיצד לשכת הטלאים
בדרומית מערבית לשכת החוממות
כי אולת דרך שמאל במערבית
צפונית לשכת בית המוקד צפונית
מורחית לשכת לחם הפנים במזרחית
דרומית: אלא אי אמרת. דוקא
תנא לשכת הטלאים במקצוע צפונית
מעברית סוף סוף מזי תרמא לחם
הפנים כי מני דרך שמאל הוה לשכת
לחם הפנים דרומית מערבית לפי
מניינו: והאמר מר. לקמן (דף
נח:): משפי חלות. של עלתת:
ארבע או חמש. בכל שנת ושנת
ולקמיה מפרש מתי ארבע ומתי
חמש: וסיפא לאהרן ולבניו. בלחם
הפנים כתיב: מחלה לאהרן כו'.
ואף על פי שהן שנים עשר יש
בין שתי חלות שאינן מתחלקות
דמפרש ואולי: אהרן לרבנן.
דלמרי לא שקול פלגא דאי שקיל
פלגא בזיר מחמש לא שקיל: רישא
ומיעטא רבנן. דלמרי לא שקיל
פלגא אלא בזיר מפלגא ודקשיא לך
חלה דשמי לחם דשקיל לה כולה
מזיד רבנן דלאו אורת ארעא
למיפרסיה ולמיתב פרוסה לכ"ג:
ומאי

ומודו רבנן בפרוסה דלאו אורח ארעא.
מימה מעיקרא דלא חסיק אדעתא להאי
שינוא ארבע או חמש היכי הוה ניחא
לרבנן כיון דלרבנן דר"י יביב לכהן
תמש וצביר ליה שמת מפלגא אס כן
לרבי יהודה אמאי לא יביב ליה אלא
ארבע קטנה דלא ניבציר ליה אלא
שמות מפלגא או כיון דלר"י צביר ליה
חומשא לרבנן נמי ניבציר ליה חומשא
יש לומר דלעולם חסיק אדעתיה דלאו
אורת ארעא למיתב ליה פרוסה וכלבד
דעימטייה צביר מפלגא ולהכי גבי
לחם הפנים כיון דכי נזרת ליה חזא
מפלגא לא מטא ליה כמו לכל אחיו
הכהנים היצין ליה שלימות ולא
מגממין כולי האי להשוות הדבר לר"י
ורבנן דלמטייה אליבא דתרוייהו צביר
חומשא או צביר שמת מפלגא ליה
פלגא ממש דלאו אורת ארעא כלל
ליתב ליה כמו לכל אחיו הכהנים
שיהא הוא לבדו שקול כנגד כולם
ומשני אפי' הכי הא עדיפא להשוותו
כנגד כולם מלמיתב ליה פרוסה:
עיינא

ואו' מלחם הפנים. ורבי אומר לעולם ה' שנאמר והיתה לאהרן ולבניו ומחצה לאהרן ומחצה לבניו. והא דרבי בפרק סי שמת. והא גופה קשיא כו'. ופרקי רישא ומציעתא רבנן רבנן לא שקיל פלגא אלא שמת
הוא לא תנן במתנין נוטל מחצה וגם לא תנן חלק אלא נוטל חלק בראש תנן. ואמאי נוטל חלה משתי חלות של עצרת לפי שאינו אלא שתיים בלבד ברכות כמשהו כתיבם כתיבא לחם חתופה שתיים שני עשרונים וכו'
ונגא הוא הדבר לתת לבחן גדול פרוסה. לפיכך נותן לו בעצרת אחת שלימה.

וא נראה שספר פלו' ע"ל ש"ס דבמעברית דרומית הואי דאי אמרת לשכת הטלאים לפנות מערבית וכו'.